

DIALOG DIREKT #46

Moralisk upprustning

Kära Vänner!

Jag är mitt uppe i en ny fas. Man kanske kan kalla det för en personlig kris. Jag har sagt upp min anställning och tänker börja arbeta som egen företagare i april. Jag har känt att jag behöver komma ur gamla hjulspår och lösa upp knutar inom mig gentemot min arbetsgivare. Beslutet har mognat under någon tid och familjen är införstådd med det hela.

Det känns spännande att våga prova något nytt och samtidigt lite pirrigt. Kanske det skall bli till ett sabbatsår efter vilket jag går tillbaka till ABB. Det känns i alla fall som att det handlar om frihet liksom också följande brev från Jan.

FRIHET...

är något som sysselsatt människor under alla tider. Även om inte alla ägt den har alla räknat det som en mänsklig rättighet. FRIHET har så många skikt och dimensioner och att därför bara säga FRIHET kan betyda nästan vad som helst. För egen del har jag försökt skala av några skikt som jag gärna vill vidarebefordra i hopp om att andra kan hjälpa till att skala vidare.

"Sanningen skall göra er fria." "Jag är Vägen Sanningen Livet." Dessa är välkända citat och fundamentala för mig.

FRIHET är både tagen och given. Jag kan ta mig vissa friheter med gott eller dåligt samvete. Jag ger en vän frihet. Jag kan begränsa dennes frihet genom mina ord, min attityd och mina handlingar.

ATT ge frihet kan uttryckas med: respekt,

ha förtroende, älska en vän. Lika säkert som grupper historien igenom har kämpat för sin frihet och oberoende, så måste varje människa kämpa för sin inre frihet. Och den kampen är minst lika svår.

FRIHET kan vinnas på olika nivåer. Ytlig frihet faller i vardagens test. Djup förankrad frihet står pall. Gud har givit oss full frihet utan begränsningar. Och då menar jag det ordagrant, även om jag själv hisnar vid tanken och inte helt kunnat ta in den.

Detta kan betyda:

En del gör kan göra saker som andra inte kan, därför att de har friheten. Detta måste vi lära oss att acceptera. Inte döma eller fördöma. Kärleken är menad att stå över allt detta och genomsyra alla förhållanden. Ingen är bättre eller sämre.

Är vi på olika stadier i vår andliga utveckling så är det ingen skala på bättre eller sämre. Ju större insikt jag fått och ju större frihet jag har, desto större är mitt ansvar och mer krävs av mig.

FRIHET behöver inte vara statisk. Vad jag kan göra vid ett tillfälle kanske jag inte kan göra en annan gång. Anden leder, Hjälparen gör oss starka.

FRIGÖRELSEPROCESSEN.

Undrar om den inte pågår hela livet med början i barnens olika trotsåldersperioder.

Trots all kärlek och omsorg och med bästa intentioner, som våra föräldrar gett oss, uppfostran och värderingar, måste vi vid något

tillfälle i livet ifrågasätta allt detta och antingen förkasta eller acceptera det. Annars blir det inte mitt och jag är ofri.

Låt mig illustrera från mitt eget liv:

Jag växte upp inom frikyrkan. Jag fostrades upp utan dans, utan bio, utan alkohol, utan kortspel. Min värld var ganska liten men säker. Jag fick ramar för livet. När jag tog värvning på sjön som 18-åring, var detta en stor hjälp.

MRA öppnade världen för mig. Jag ställdes inför nya utmaningar till förändring och ifrågasättande.

Jag fann ny frihet, vidgade vyer och ny livskvalitet. Trots att jag har en inbyggd spärr mot grupp-påverkan, blev jag i alla fall en liten "MRA-apa". Bit för bit har den avlivats. För att MRA-gemenskapen ska fortleva måste den hela tiden ifrågasättas. Var del i den måste hela tiden finna ny frihet och kasta av bördor. Ta t.ex. kortspel för mig. Vilken kamp det var att bli fri det tvång som det utvecklats till.

Vi har lärt oss att formulera vårt budskap i ord och uttryck som betytt mycket för många. Men nu börjar de nästan att fastna i gommen eller återvända som ett eko.

Numera lär vi oss att det kan vara väl så viktigt hur vi uttrycker oss i vårt kroppsspråk och attityder.

Vilken utmaning att utveckla MRA:s budskap med kroppsspråk och attityder.

Kanske budskapet skulle vara annorlunda också?! När vi söker och låter sanningen göra oss fria kanske vi börjar utveckla ett nytt kroppsspråk och nya attityder som har ett budskap vår omgivning är intresserad av.

Låt mig sluta med ett citat av Scott Peck:
"Hela ens vuxna liv är en serie av personliga val, beslut. Om vi fullständigt kan acceptera detta, då blir vi fria människor. Till den grad vi inte accepterar detta, kommer vi för alltid att känna oss som offer."

Jan Franzon.

Var med om att skapa en genuin gemenskap.

Våga göra det Du inte vågar, men önskar i djupet av Dig själv. Det här är ett tillfälle att säga Ditt hjärtas mening utan att bli motsagd. Tömma Dig på allt som ligger i vägen för Guds skapande energi.

Du förväntas visa samma generositet mot andra i gruppen. Vara med att skapa trygghet, förtroende och utgående kärlek. Lyssna på sanningar som inte alltid är behagliga och samtidigt upptäcka en ny dimension.

Inget program är uppgjort. Några stolpar att följa ges för att ta ut kompassriktningen mot en GENUIN GEMENSKAP.

Plats: Dömle stiftsgård.
Tid : 7 - 9 april 1995
Kostnad: Logi 200 kr/person + mat till självkostnadspris.
Vi hjälps åt att laga och ta med färdiglagad mat.
Kontaktpersoner: Ove och Ingalill Jensen. Tel 054 - 54 41 22

Välkommen med frågor och anmälningar snarast!

Harry Ferngren Jan Franzon Ingalill o Ove Jensen Finn Harald Wetterfors

Eva har lämnat oss.

Eva Kruise af Verschou (f. Westling) begravdes i en fullsatt Askims kyrka 25 januari. På vägen dit påminnes vi om Evas bröllop i samma kyrka, för inte så många år sedan. Många bevis framfördes på Evas förmåga att få vänner genom sitt glada humör och sitt sätt att ägna full uppmärksamhet åt den människa hon var med. Jag fäste mig vid en incident som mamma *Elin* relaterade. När Eva var 4 år skulle föräldrarna åka bort och lämna henne med vänner. *Elin* undrade hur Eva skulle klara avskedet. Det blev inga uppslitande tårar utan Eva sade helt enkelt: "Jag önskar er en god glädje!" Det låg i luften något av att detta var Evas hälsning till oss även nu.

Eva's systerdotter och guddotter *Klara* hade skrivit ett avskedsbrev till Eva och läste upp det. Jag lade följande på minnet: "Din glädje har smittat av sig så länge att den finns här för gott." Brorsdottern *Karolina* framförde ett eget musikstycke tillägnat Eva.

Sture R. har nu kommit igång med att skriva och efter bibelstudierna kommer av bara farten ett ....

Svar till Gunnar Bjarnes inlägg i nr 42

1. Utanförfänsla och kritiklusta hör ju ihop. Ett enkelt men effektivt sätt att komma till rätta med det är ju att ta steget in, inte i MRA för det går ju inte eftersom det inte är en organisation utan en organism, som man blir en del av genom sitt sätt att leva. Många har blivit "förvandlade" genom att gå på knä och ge sitt liv till Gud, eftersom han inte bara är en "skapare och världsande" utan också, tack och lov, är "vår far i himmelen", som Jesus har lärt oss. Det kan vara som att ta ett steg i blindo ("Om du finns där...") eller som att "kasta sig ut på 70 famnars djup".

2. "Gud hjälper de sina"-andan när det gäller kostnader för Alnäs och liknande är nog

inte bara en "anda" utan i högsta grad realiteter. "Om Gud ger en häst så ger han också en sadel" var det visst **Frank Buchman** som sa en gång. "Hästen" Alnäs har just fått en ny "sadel" i form av ett nytt tegeltak till en kostnad av 559.000 kronor, möjliggjort genom testamentsgåvor till just Alnäs' underhåll.

De drabbade i Bosnien och Rwanda tillhör nog dessvärre samma kategori som gossebarnen i Betlehem, som vi firar på "Menlösa barns dag" den 28 dec., dvs offer för den djävulska ondska som kallas maktlystnad.

3. Att tala om någonting som "ledning från Gud" är ju en trosutsaga, ingenting som går att bevisa men som hör ihop med innanförskapet. Var och en har sin egen andliga historia, där man kan berätta om hur man upplevt "ledning". En del har, som på sin tid **Peter Howard**, börjat med att "rensa kanalerna" genom att gå igenom de fyra absoluterna och ställa till rätta i sitt liv efter dem. För min del behöver jag absoluterna för att hålla kanalerna öppna.

För en del har initiativet kommit "uppi från", som en kallelse, som för gossen **Samuel**, som skulle bli en profet (1 Sam. 3). Där kom "ledning" mycket tydligt som svar på bönen "Tala, Herre, din tjänare hör!"

För att fortsätta bibelstudiet kan vi tänka på de tre vise männen som i en dröm blev tillsagda att inte återvända till Herodes. Även Josef fick i en dröm befallning att fly med barnet och dess moder. De första kristna använde lottkastning när de skulle välja efterträdare efter Judas i apostlakretsen. Men sedan, när de på Pingstdagen fått den helige Ande kunde de trosvisst tala om Andens ledning. (Apg. 2:38, 8:29, 9:10-16 m. fl. ställen).

Över huvud taget är det nog en förutsättning för att få ledning från Gud att man är villig att lyda den och låta sig styras av "den inre rösten".

Det finns en utomordentligt bra bok som handlar om allt detta, vars svenska översättning (HF:s förlag 1992) har den svenska titeln **LYSSNA TILL GUD**, skriven av den tyske prästen **Klaus Bockmuehl**, som var professor i